

DESTER

No. 12 DECEMBER 1966

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Portugal
Strand - Sesimbra

66e JAARGANG

Nr 12

INHOUD:

Blz.

Onze profeet spreekt	355
Genealogie	357
Vergadering Genealogische Vereniging	359
De vraag van de maand	361
Van de tafel van de Ringpresident	363
Tragedie of bestemming	365
4e kwartaal Ringconferentie 1966	369
Z.H.V. bazar, 26 nov. 1966, Den Haag	370
Verslag van de conferentie van het Groninger district 6-11-'66	374
Een extra tempelreis	375
Districtconferentie te Apeldoorn	376
Van de tafel van de Ringpresident	380
Onderlinge Ontwikkelings-Vereniging	381
Gebeurtenissen in de Zending en de Hollandse Ring	382
Sluiten we elkander buiten	384

Redacteur: DALE R. CURTIS, President der Nederlandse Zending
Amersfoortsestraatweg 214, Huizen (N.H.)

Assistent: A. D. JONGKEES

Melvill van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: H. Gaster, Hanenburglaan 18, Den Haag.

*"De Ster" van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN.

ONZE PROFEET SPREEKT

Een verzameling uitspraken

door President David O. McKay

Zelfbeheersing krijgt men niet zonder inspanning.

Wij hebben in deze tijd, evenals in alle tijden, mannen en vrouwen nodig die de moed hebben juist te denken, juist te spreken en het juiste te doen!

Gedachten zijn het zaad der handelingen en gaan deze vooraf. Onderwerping aan het woord des Heren zonder het verlangen dit te doen is van weinig nut.

De jeugd heeft recht op geluk en wij doen de jeugd onrecht wanneer wij haar die ontzeggen. Maar laten wij nooit vergeten dat er onderscheid is tussen geluk en dat wat niet meer is dan aangename sensatie of plezier.

Deugd, oprechtheid, getrouwheid, heiligheid en het onderhouden van Gods geboden voeren tot een gelukkig leven. Zij die deze weg volgen hebben geen lange gezichten en zijn niet schijnheilig en laten zich de vreugde van hun bestaan niet ontgaan.

De verlovingsstijd is een mooie tijd. Die behoort een heilige tijd te zijn. Het is de tijd waarin ge uw levensgezel(in) kiest. Uw succes in het leven hangt van die keuze af. Kies met een biddend hart diegene die u tot het beste inspireert.

De vrije wilsuitoefening is een eeuwig beginsel van vooruitgang, en welke regeringsvorm ook die deze uitoefening beperkt of verbiedt, is verkeerd. In den beginne was het plan van Satan er een van dwang. Het werd verworpen, omdat hij de vrije wil van de mens wenste te vernietigen die God hem had gegeven. Wanneer een man dit van Godgegeven recht gebruikt om inbreuk te maken op de rechten van anderen, handelt hij verkeerd. De vrijheid wordt dan losbandigheid en de man een overtreder. Het is de functie van de staat de overtreder een halt toe te roepen en de verdrukten te beschermen.

Er zijn dingen in de wereld die wij mogen en moeten verachten, doch wij kunnen het kwaad wel veroordelen zonder de mens te haten. Wij moeten een afkeer aankweken voor de dingen waar wij zelf weerstand aan kunnen en behoren te bieden en voor de dingen die Christus veroordeelde.

De mens dient zich te bezinnen op de beginselen van onbaatzuchtigheid. In deze wereld kan geen vrede en vrijheid zijn zo lang de mensen alleen maar voor zichzelf leven.

Ik ken geen betere manier om eensgezindheid in huis, in de buurt en in organisaties te hebben, vrede in een natie en in de wereld dan dat iedere man en vrouw allereerst de vijanden van eensgezindheid: haat, zelfzucht, hebzucht, vijandschap en afgunst uit zijn of haar hart bant.

De levenswetten en Gods geopenbaarde woord plaatsen beide op het moeder- en vaderschap de verantwoordelijkheid om de kinderen niet alleen een zuivere en gave geboorte te geven, maar ook dat zij in geloof en in oprechtheid worden geoefend. Hun moet worden geleerd „... de leer van bekering, geloof in Christus, de Zoon van de levende God, en van doop en de gave des Heiligen Geestes door het opleggen van handen, wanneer zij acht jaar oud zijn...” Voor hen die dit naar voorschrift en voorbeeld verwaarlozen „... zij de zonde op het hoofd der ouders” (L. & V. 68 : 25).

Het enige dat de mens boven het dier in het veld plaatst, is zijn bezit van geestelijke gaven. 's Mensen bestaan is slechts een proeftijd waarin hij óf zich zal concentreren op de dingen die tot zijn gemak of de bevrediging van zijn fysieke instincten en hartstochten bijdragen óf het verwerven van geeste-

lijke hoedanigheden tot zijn levensdoel zal maken.

Wanneer ge met uw gedachten alleen bent en ge hebt de goedkeuring van uw geweten, dan is het alsof ge in het gezelschap van ware en liefhebbende vrienden bent. Het verdienen van zelfrespect versterkt uw karakter. Het geweten is de schakel die uw ziel met Gods geest verbindt.

Voor iedere oprechte volgeling van Christus behoort godsdienst niet alleen een bepaalde verhouding tot God aan te duiden, maar moet ook tot uiting komen in zijn handelingen ten opzichte van recht en onrecht en in zijn plichtsvervulling. Zuivere godsdienst geeft iemand het vermogen zich boven alles wat zelfzuchtig, zinnelijk en gemeen in het leven is, te verheffen.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, die Christus als de openbaring Gods aanvaardt, gelooft dat Jezus in Zijn leven en leer een standaard van persoonlijk leven en van maatschappelijke verhoudingen openbaart, die, als zij geheel in het leven der mensen en in menselijke instellingen werden toegepast, niet alleen de ziekten van de hedendaagse maatschappij zouden genezen, maar de mensheid geluk en vrede zouden brengen.

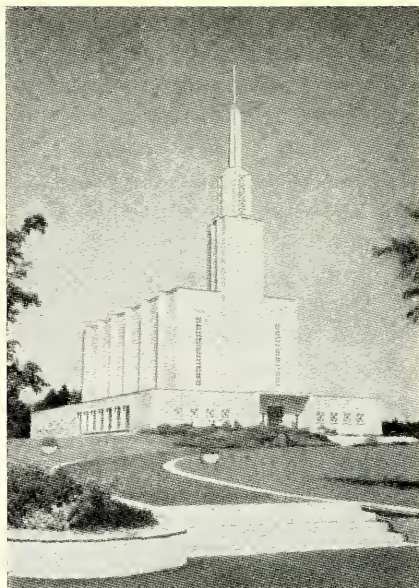
GEDACHTEN VAN ANDEREN

Er zijn twee soorten vrijheid: de valse, waar een mens kan doen wat hij wil, de ware: waar hij vrij is te doen wat hij behoort te doen.

Charles Kingsley

GENEALOGIE

Vervolg The House of the Lord, van James E. Talmage

HEILIGDOMMEN in vroegere bedelingen

Zoals reeds eerder werd aangegeven en begrepen, is de naam „tempel” bedoeld voor een bepaald gebouw, opgericht door de mens, en gewijd en geheiligd voor speciale dienst aan de Godheid. Deze dienst houdt ook gezaghebbend bestuur in van de verordeningen behorende tot het Heilige Priesterschap en niet louter en alleen een plaats, hoe heilig die plek ook geworden moge zijn. Als heilige plaatsen met heilige gebouwen tot essentiële tempelen zouden worden gepromoveerd, zou deze categorie ook menig Bethel insluiten, dat alleen in bijzondere gevallen als heilig beschouwd wordt.

In de meer uitgebreide betekenis van het woord was de Hof van

Eden het eerste heiligdom op aarde, want daarin sprak de Heer voor het eerst tot de mensen, en maakte daar de Goddelijke wet bekend. Evenzo werd Sinaï een heiligdom, want de berg werd geheiligd als een speciale verblijfplaats van de Heer, terwijl Hij zich onderhield met de profeet, en Zijn bevelen gaf. Ook zo'n heilige plaats was Horeb, waar God sprak tot Mozes vanuit het midden der vlammen, en waar, toen de man naderde, hem een halt toegeroepen werd door het gebod: „Kom niet dichterbij, doe de schoenen van uw voeten, want de plaats, waarop gij staat, is heilige grond”.

Een tempel echter is niet alleen gekarakteriseerd als een plaats, waar

God Zichzelf aan de mensen openbaart, maar als een Huis, waar de voorgeschreven verordeningen van het Priesterschap worden bediend.

Het Getuigenis

Vóór de constructie van de Tabernakel in de woestijn, en wel gedurende het allereerste gedeelte van de gedenkwaardige tocht uit Egypte, had het volk van Israël een zekere bewaarplaats voor heilige dingen, bekend als „Het Getuigenis”. Dit is speciaal beschreven in verband met de volgende gebeurtenis. Op Goddelijke aanwijzing werd een pot met manna bewaard, opdat het volk niet zou vergeten, dat zij door de macht en de goedheid van God gevoed werden. Exodus 16 : 32-34.

„Voorts zeide Mozes: Dit is het woord, hetwelk de Heere bevolen heeft: Vul een gomer daarvan tot bewaring voor uwe geslachten, opdat zij zien het brood, dat Ik ulieden heb te eten gegeven in deze woestijn, toen Ik u uit Egypteland uitleidde. Ook zeide Mozes tot Aäron: Neem een kruik en doe een gomer vol man daarin, en zet ze vóór het aangezicht des Heeren, tot bewaring voor uwe geslachten, gelijk als de Heere aan Mozes geboden had, alzoo zette ze Aäron vóór de Getuigenis tot bewaring”.

Er is geen twijfel aan dat dit Getuigenis, waarnaar hier verwezen wordt, een materiële constructie was en dat zijn naam doet denken zowel aan Goddelijke getuige als aan zijn heilig karakter. Aangezien het verslag van de exodus geen melding maakt van het maken van

zo'n constructie en daarenboven zijn bestaan en gebruik bepaald gevestigd waren vóór het volk tijd en gelegenheid had om het te maken in de wildernis, schijnt het ons toe dat ze dit heilige Getuigenis moeten hebben meegebracht uit Egypte. Dit voorval is van belang als aanwijzing van het bestaan van een heiligdom gedurende de vormende etappes van Israëls groei als een natie, terwijl het volk onderworpen was aan afgodische heersers.

Deze aanwending van de term getuigenis moet niet verward worden met het latere gebruik van het woord getuigenis, waarmee de stenen tafelen, waarop de Goddelijke tien geboden stonden geschreven, werden aangeduid. Zie Exodus 31 : 18, 25 : 16, 32 : 15 en 34 : 28-29.

Laten we er verder aan denken dat de Tabernakel, waarin de Arke des Verbonds, bevattende de heilige stenen tafelen, ter onderscheiding genoemd wordt de Tabernakel van het Getuigenis.

Dit verschillende gebruik van de term hoeft niet tot dubbelzinnigheid te leiden als de samenhang in elk geval op de juiste manier wordt beschouwd.

De voorlopige Tabernakel

Terwijl Mozes een onderhoud had met de Heer op Sinaï en het volk voor een poos aan zichzelf overgelaten was, zetten ze een gouden kalf op, als imitatie van Apis, een Egyptische afgod, en als gevolg van hun afgodische orgiën was Gods toorn over hen gekomen. Gedurende de periode van voortdu-

rende vervreemding, vóórdat er een verzoening had plaats gevonden tussen Jehovah en Zijn volk, hadden Goddelijke manifestaties opgehouden in het kamp, en alleen ver weg kon de Heer gevonden worden. In verband hiermee lezen we van de stichting van een tijdelijke plaats van samenkomst - mogelijk de tent, waarin Mozes verbleef - die werd geheiligd door Goddelijke tegenwoordigheid. Aldus de verslagen: Exodus 33 : 7-11: „En Mozes nam de tent en spande ze zich buiten het leger, ver van het leger afwijkende; en hij noemde ze de tent der samenkomst. En het geschiedde dat al wie den Heere zocht, uitging tot de tent der samenkomst, die buiten het leger was. En het geschiedde, wanneer Mozes uitging naar de tent, stond al het volk op, en een ieder stelde zich in de deur zijner tent; en zij zagen Mozes na, totdat hij ter tente ingegaan was. En het geschiedde als Mozes ter tente ingegaan was, zo kwam de wolkkolom nederwaarts en stond in de deur der tent en Hij sprak met Mozes. Als al het volk de wolkkolom zag staan in de deur der tent, zo stond al het volk op en boog zich, een

ieder in de deur zijner tent. En de Heere sprak met Mozes van aangezicht tot aangezicht, gelijk een man met zijnen vriend spreekt; daarna keerde hij weder tot het leger, doch zijn dienaar Jozua, de zoon van Nun, de jongeling, week niet uit het midden der tent.”

Dat deze tent, hier genoemd de tabernakel der samenkomst, niet het nauwkeurig bewerkte en kostbare bouwwerk was, speciaal gebouwd, zoals de Heer het voorschreef, is duidelijk uit het feit, dat de grotere en meer duurzame Tabernakel niet gebouwd is in de tijd, genoemd in het geciteerde gedeelte uit de heilige schrift.

Anders dan de latere Tabernakel, die opgezet werd in het centrum van het kamp, met de stammen er om heen verzameld in speciale volgorde, werd de voorlopige tabernakel geplaatst buiten het kamp, ver weg, misschien als een aanwijzing van het zich terugtrekken van de Heer, omdat het volk zich, door afgoden te volgen, van Hem gekeerd had. Dat de voorlopige tabernakel echter een heiligdom was, is bevestigd door het persoonlijke verkeer daarin tussen Jehova en Zijn dienstknecht Mozes.

Vergadering Genealogisch Vereniging

Op zaterdag 19 november j.l. vond te Utrecht in het kerkgebouw aan de Wittevrouwensingel een vergadering plaats van de Genealogische vereniging in Nederland. Deze vergadering stond onder leiding van broeder Maandag, de president van die vereniging met zijn echtgenote zr. J. Maandag-van Kooten als 1e raadgeefster en

Zr. van Zeven als 2e raadgeefster. Broeder Maandag heette de aanwezigen, onder wie President Dale R. Curtis, president van de zending in Nederland en zijn tweede raadgever broeder J. de Jager uit Nijmegen, hartelijk welkom.

Hierna ging broeder Maandag voor in gebed.

menigvuldigen en hun dochters geboren werden,
„Dat Gods zonen de dochteren der mensen aanzagen, dat zij schoon waren, en zij namen zich vrouwen uit allen, die zij verkozen hadden.”

ANTWOORD: De verzen die op deze aanhaling volgen, zijn een aanwijzing dat deze wijze van huwen in Gods ogen een gruwel was en daarom verminderde Hij de leeftijd van de mens op aarde. In de Christenwereld wordt dikwijls geleerd dat deze zonen van God hemelse wezens waren, die van omhoog kwamen en met de dochters der mensen huwden en daardoor een superieur ras op aarde kwam, hetgeen de Here mishaagde. Deze dwaze opvatting is het gevolg van gebrek aan kennis en omdat in het boek Genesis niet de juiste inlichting wordt gegeven, zijn de mensen op een dwaalspoor gebracht.

In de geïnspireerde uitleg die door de profeet Joseph Smith met betrekking tot deze verenigingen wordt gegeven, vernemen wij de correcte toedracht.

Toen dit schriftgedeelte voor het eerst werd geschreven, was het ongetwijfeld volkomen duidelijk, maar schriftgeleerden en vertalers, niet goddelijk geïnspireerd, veranderden de betekenis om die aan hun verkeerd begrip aan te passen. De door de Profeet herziene verzen geven ons de juiste betekenis en wij leren hieruit waarom de Heer op het volk vertoornd was en bepaalde dat de levensduur zou worden verkort en de reinigingsvloed over de aarde zou komen.

De verzen die op dit gedeelte van de wereldgeschiedenis betrekking hebben, luiden als volgt:

En Noach en zijn zoons luisterden naar de Here, en gaven gehoor aan Hem; en zij werden de zonen Gods genoemd.

En toen deze mensen zich op het oppervlak der aarde begonnen te vermenigvuldigen, en hun dochters werden geboren, zagen de zonen der mensen, dat die dochters schoon waren, en zij namen zich vrouwen naar hun keuze.

En de Here zeide tot Noach: De dochters uwer zoons hebben zichzelf verkocht; want zie, Mijn toorn is ontstoken tegen de zonen der mensen, want zij willen niet naar Mijn stem luisteren.

En Noach profeteerde en onderwees de dingen Gods, evenals het in den beginne werd gedaan (Mozes 8 : 13-16).

De dochters van Noach huwden met de zonen der mensen.

Omdat de dochters van Noach met de zonen der mensen huwden, hetgeen in strijd was met de wil des Heren, werd Zijn toorn ontstoken en deze ongerechtigheid werd mede een oorzaak van de zondvloed. Merk op dat de toestanden zoals die in het boek Mozes worden beschreven, juist tegengesteld zijn. Het waren de dochters van de zonen Gods die met de zonen der mensen huwden en dat mishaagde de Heer. Het feit zoals dit werd geopenbaard, was dat de dochters, die geboren werden, onder het verbond blijkbaar; de dochters waren van de zonen Gods, d.w.z. van hen

die het priesterschap droegen, het gebod van de Here overtraden en *buiten de Kerk trouwden*. Aldus ontzegden zij zichzelf de zegeningen van het priesterschap, in tegenstrijd met wat Noach leerde en met de wil van God.

De Here heeft ons in deze bedeling geopenbaard dat zij, die Zijn wil doen, Gods zonen genaamd zullen worden. In de dagen van Adam bepaalde de Heer dat dit zo moest zijn:

En hij hoorde een stem uit de hemel, die zeide: Gij zijt gedoopt met vuur en met de Heilige Geest. Dit is het getuigenis van de Vader en van de Zoon, van nu aan en voor eeuwig.

En gij zijt naar de orde van Hem, Die van alle eeuwigheid tot alle eeuwigheid zonder begin van dagen of einde van jaren is.

Zie, gij zijt één in Mij, een zoon van God; en aldus kunnen allen Mijn zonen worden. Amen. (Mozes 6 : 66-68).

In deze dagen zijn er dwaze dochters van diegenen die dit zelfde priesterschap dragen en dit gebod overtreden en de zonen der mensen huwen. Er zijn ook sommige van de zonen van hen, die het priesterschap dragen, die de dochters der mensen huwen. Dit alles is even zeer in strijd met Gods wil als het in de dagen van Noach was.

Van de tafel van de Ringpresident „WAT WIL IK”

Een bekend Nederlands gezegde luidt: „Waar een wil is, is een weg.” Wij kennen dit gezegde allemaal. Elk op zijn beurt heeft dit gezegde wel eens gebezigd wanneer de omstandigheden daar aanleiding toe gaven; speciaal als het er om ging een ander te bewegen iets te doen, waar hij of zij eigenlijk erg tegen op zag. Niet waar? Beseffen wij echter wel goed HOE WAAR dit gezegde is en hoe vaak we het op ons zelf kunnen of zelfs moeten toepassen! Nog onlangs heb ik deze waarheid weer eens op prachtige wijze gedemonstreerd gezien.

Op 29 oktober j.l. heeft een deel

van de Priesterschap van de Ring, vergezeld van een inspirerende groep zusters waar we trots op zijn, een weekend trip naar de Zwitserse Tempel gemaakt. Aldaar werden drie Tempeldiensten achter elkaar „gedaan” en hadden we het voorrecht twee verzegedingen van jong gehuwde paren, n.l. br. en zr. van Ouwerkerk uit Den Haag en br. en zr. Decker uit Amsterdam, bij te wonen. De gehele trip duurde op de kop af 42 uren. Vrijdagnacht werd heen gereisd; zaterdagnacht, direct na de diensten, weer terug, zodat een deel van de deelnemers zelfs nog op tijd was voor de zondagsschool.

Toen dit plan enige maanden geleden werd besproken en met enthousiasme ontvangen, werd hier en daar toch ook wel schuchter de vraag opgeworpen: „Is dat niet een beetje al te vermoeiend?” Op 29 oktober werd het antwoord op sprekende wijze gegeven: Waar een wil is, is een weg!

Natuurlijk was het vermoeiend, maar wat deerde dat? Het doel was: in de Tempel te zijn, onze verbonden te vernieuwen, te werken voor de doden. Dat WILDEN we doen - dat was het ALLER VOORNAAMSTE. En dus deden we het; het ging en iedereen kwam mee, maar geestelijk verfrist en opgebouwd weer thuis. De Priesterschap heeft, gesteund door de zusters, volledig ingestemd met het plan voortaan naast de bekende zomerexcursies naar de Zwitserse en Londense Tempel, tenminste twee weekenden excursies naar Zollikofen te maken.

Ik haal deze activiteit, waarover elders in dit nummer meer is ge-

schreven, aan als een voorbeeld van de boven aangehaalde stelling dat de wil altijd een weg vindt. In ons leven staat dus de vraag: „Wat wil ik?” voor op!

De Priesterschap is geroepen onze Zaligmaker te steunen bij Zijn werk de aarde voor te bereiden op Zijn komst. De zusters zijn geroepen de Priesterschap in het vervullen van die taak te ondersteunen; bovendien hebben zij de boven alles verheven taak het leven op deze wereld te doen continueren.

Hoe elk in eigen sfeer deze taak moet en kan uitvoeren heeft de Heer ons in Zijn openbaringen van vroeger en nu uiteengezet. De vraag is alleen maar:

WILLEN WIJ ONZE ROEPING GESTAND DOEN?

Zoals mij éénmaal in een gesprek op heel eenvoudige wijze werd gezegd: „Dat, wat ik *wil*, dat *doe* ik”. - „Wat wil ik?”

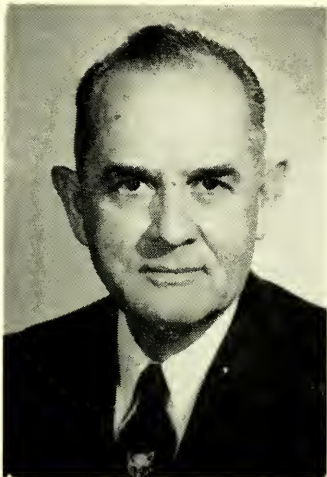
J. P. J.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Indien een mens zijn beurs in zijn hoofd ledigt, kan niemand de inhoud van hem afnemen.

Benjamin Franklin

Tragedie of bestemming

Onlangs hebben vele tragedies plaats gehad en aangezien zo veel mensen iedere zogenaamde tragedie aan de Heer schijnen te wijten en niet goed weten wat zij er van moeten denken, wil ik gaarne enige gedachten daarover uitspreken, die naar ik hoop spanningen zullen verminderen, logisch denken zullen stimuleren en ten minste sommige vragen, die zo vaak worden gesteld en zo zelden worden beantwoord, *gedeeltelijk* beantwoorden.

De „kop” van een kranteartikel verkondigde: „Vliegtuig stort neer; 117 mensens gedood. Geen overlevenden in bergramp.” Duizenden stemmen riepen in koor: „Waarom liet de Heer dit vreselijke gebeuren?”

Twee auto's botsten op elkaar toen een er van door een rood licht reed. Zes jonge mensen werden gedood. Waarom heeft God dit niet verhinderd?”

Waarom moet een jonge moeder sterven? Waarom moeten haar acht kinderen moederloos achter-

blijven? Waarom genas de Heer haar niet?

Een jonge man stierf in het zendingsveld en de mensen vroegen kritisch: „Waarom beschermde de de Heer deze jongeling niet terwijl hij op zending was?”

Ik wilde wel dat ik deze vragen volledig kon beantwoorden. Eenmaal zullen wij het begrijpen en er mee verzoend worden.

De nu volgende conclusies zijn van mijzelf en ik neem de volle verantwoordelijkheid daarvan op mij. Mag ik een paar vragen stellen?

Was het de Heer die het vliegtuig tegen de berg aanstuurde, waardoor de inzittenden het leven verloren, of waren mechanische gebreken of menselijke fouten de oorzaak?

Was onze Vader in de hemel voor de botsing tussen de auto's verantwoordelijk, waardoor zes mensen de eeuwigheid ingingen, of was het de fout van de chauffeur die het rode stoplicht negeerde?

Nam God het leven van de jonge moeder of dreef Hij het kind het kanaal in of zette Hij het andere kind voor de naderende auto?

Veroorzaakte de Heer de dood van de zendeling of was diens

dood ontijdig? Zou het beter zijn geweest als het jaren vroeger of later was gebeurd? Geef daar eens antwoord op, als u kunt.

Tenslotte nog een vraag. Had de Heer deze tragedies kunnen voorkomen? Het antwoord is ja. De Heer is almachtig, heeft alle macht onze levens te beheersen, ons pijn te besparen, alle ongelukken te voorkomen, alle vliegtuigen en auto's te besturen, ons te voeden, ons te beschermen, ons arbeid, inspanning, ziekte, zelfs de dood te besparen. Maar zoudt u dat willen? Zoudt u uw kinderen willen vrijwaren voor inspanning, voor teleurstellingen, voor verleidingen, smart, lijden?

De grondslag van het evangelie is de vrije wilsuitoefening. Ons dwingen voorzichtig of rechtvaardig te zijn zou betekenen dat die fundamentele wet te niet werd gedaan en dat ontwikkeling onmogelijk werd.

Moeten wij altijd tegen ongemak, pijn, leed, opoffering of moeite beschermd worden? Moet de Heer de rechtvaardigen beschermen? Moet Hij de bozen onmiddellijk straffen? Indien ontwikkeling komt door pretmakerij, gemakzucht en doelloze onverantwoordelijkheid, waarom zouden wij ons dan ooit inspannen en werken of leren en overwinnen? Als succes wordt afgemeten naar de jaren die wij leven, dan is een vroege dood een mislukking en een tragedie. Als het leven op aarde het einde is, hoe kunnen wij dan de dood, zelfs op hoge leeftijd, rechtvaardig vinden? Indien wij het sterfelijk bestaan als het enige beschouwen, dan zouden

pijn, smart, mislukking en een kort leven een ramp kunnen zijn. Maar als wij het gehele leven als eeuwigdurend zien, dat zich uitstrekt van het vóórsterfelijk verleden tot in de eeuwig toekomst na de dood, komt alles in een ander licht te staan.

Is er geen wijsheid in dat Hij ons beproevingen zendt, opdat wij ons daarboven kunnen verheffen, verantwoordelijkheden, opdat wij prestaties kunnen leveren, werk, opdat onze spieren worden gestaald, smart, opdat onze zielen worden beproefd? Wordt ons niet toegestaan in verleiding te worden gebracht om onze sterkte te beproeven, ziekte te krijgen, opdat wij geduld zullen leren, de dood, opdat wij onsterfelijk en verheerlijkt kunnen worden?

In den beginne zeide de Schepper tot Mozes:

„Omdat die Satan tegen Mij rebelleerde, en de vrije wil van de mens trachtte te vernietigen, die Ik, de Here God, hem had gegeven . . .” (Mozes 4 : 3). En de Here sprak tot Adam, en zeide: Omdat uw kinderen in zonde worden ontvangen, ontstaat, wanneer zij beginnen op te groeien, ook de zonde in hun hart, en zij smaken het bittere, opdat zij het goede mogen weten te waarderen. En het is hun gegeven goed van kwaad te kunnen onderscheiden; daardoor kunnen zij naar eigen willen handelen . . .” (Mozes 6 : 55-56).

Blijkbaar beschouwde de Heer de dood niet altijd als een vloek of een tragedie, want Hij zeide: „ . . . Gezegend zijn de doden die

in de Here sterven . . .” (L. & V. 63 : 49).

Het leven en de vrije wilsuitoefening gaan verder, en de dood, die zo’n verschrikking schijnt, zou een vermomde zegen kunnen zijn.

Melvin J. Ballard schreef:

„Ik verloor mijn zoon toen deze zes jaar oud was en toen ik hem in de geestenwereld zag na zijn dood, was hij een man en ik zag hoe hij zijn vrijheid van keus gebruikte en uit eigen vrije wil een levensgezelschap verkreeg. Te zijner tijd zullen alle zegeningen en verzegelingsvoorrechten van het huis des Heren tot hem en tot allen komen die het waardig zijn.” (The Three Degrees of Glory pag. 34).

Als wij zeggen dat een vroege dood een ramp is of een tragedie, zeggen wij dan niet dat de sterfelijkheid boven een eerder binnentreden in de geestenwereld te verkiezen is en boven een eventuele zaligmaking en verhoging? Indien de sterfelijkheid de volmaakte staat is, dan is de dood een teruggang, doch het evangelie leert ons dat er geen tragedie ligt in de dood, doch alleen in *de zonde*.

Wij weten zo weinig. *Ons* oordeel is zo beperkt. Wij beoordelen de Heer vaak met minder wijsheid dan ons jongste kind onze beslissingen beoordeelt. Ik sprak aan het graf van een jonge student die in de tweede wereldoorlog was sneuvelde. Er waren honderdduizenden jonge mannen door het oorlogsgeweld de eeuwigheid ingegaagd en ik verklaarde dat ik geloofde dat deze rechtvaardige jongeling naar de geestenwereld was geroepen om het evangelie aan

deze onwetende zielen te verkondigen.

In het „Visioen van de verlossing der doden” door President Joseph F. Smith zag hij dit inderdaad. De derde oktober 1918 zat hij de schrift te bestuderen, voornamelijk de brief van Petrus over de mensen van vóór de zondvloed. Hij schrijft:

„Terwijl ik over deze dingen nadenkt, werd mijn begrip verhelderd en de Geest des Heren rustte op mij, en ik zag de dodenschaar . . .

„Terwijl deze grote menigte (rechtvaardigen) wachtte en gesprekken voerde en zich verheugde op het uur van hun bevrijding . . ., verscheen Gods Zoon en verkondigde de vrijheid aan de gevangenen, die trouw waren geweest, en daar predikte Hij tot hen . . . de verlossing der mensheid van de val en van persoonlijke zonden op voorwaarde van bekering. Maar tot de goddelozen ging Hij niet, en dezen en de onbekeerden, die zich in hun aardse leven hadden bezoedeld, hoorden Zijn stem niet en evenmin zagen de opstandigen, die de getuigenissen en waarschuwingen van de oude profeten hadden verworpen, zijn tegenwoordigheid, noch zagen zij Zijn aangezicht . . .

„En toen ik mij verwonderde . . . bemerkte ik dat de Heer niet zelf tot de goddelozen en ongehoorzamen die de waarheid hadden verworpen, ging . . .; maar zie, uit de rechtvaardigen organiseerde hij een macht en droeg die op heen te gaan en het licht van het evangelie te brengen.

„. . . Onze Verlosser gebruikte

Zijn tijd... in de geestenwereld, de getrouwe geesten... die op aarde van Hem hadden getuigd instrueerde Hij en bereidde hen voor, opdat zij de verlossingsboodschap aan alle doden, tot wie Hij niet persoonlijk kon gaan wegens hun opstandigheid en overtredingen, konden brengen...

„Onder de groten en machtigen die in deze grote vergadering der rechtvaardigen bijeen waren, bevonden zich vader Adam... Eva, met vele van haar getrouwe dochters, Abel, de eerste martelaar, ... Set... Noach... Sem, de grote Hoge Priester; Abraham... Izak, Jakob en Mozes, ... Ezechiël...

Al dezen en nog vele anderen, ook de profeten, die onder de Nephieten hadden gewoond... „De Profeet Joseph Smith en mijn vader Hyrum Smith, Brigham Young... en andere uitverkoren geesten... in de geestenwereld. Ik bemerkte dat zij ook de edelen en groten waren, die in den beginne tot bestuurders in de Kerk van God waren gekozen...

„Ik zag dat de getrouwe ouderlingen van deze bedeling, wanneer zij het sterfelijk leven verlaten, hun verkondiging van het evangelie van bekering en verlossing voortzetten...” (Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, pag. 472- 476). De dood kan derhalve het openen

van de deur betekenen, die naar grotere gelegenheden voert. Dit visioen geeft dus antwoord op enkele vragen.

Ik zou liever zien dat mijn zoons goede zendelingen waren dan hen in hoge wereldse posities geëerd te zien, liever dat zij bisschop in Gods koninkrijk waren dan koning op een aardse troon, want er is geen groter werk om zich aan te wijden en dat zendingswerk eindigt niet met de dood, maar gaat in het hiernamaals voort.

Nu worden veel mensen kritisch wanneer een rechtvaardig mens wordt gedood, een jonge vader of moeder uit een gezin wordt weggenomen of een gewelddadige dood optreedt.

Sommigen worden verbitterd wanneer vaak herhaalde gebeden onbeantwoord schijnen. Sommigen verliezen hun geloof en worden wrevelig wanneer op plechtige bedieningen van heilige mannen geen acht schijnt te worden geslagen en herhaalde gebedscirkels geen herstel teweeg schijnen te brengen. Maar wanneer alle zieken werden genezen, alle rechtvaardigen werden beschermd en de goddelozen vernietigd, zou het gehele plan van de Vader op niets uitlopen en aan het grondbeginsel van het evangelie, de vrije wilsuitoefening, zou een einde komen.

Wordt vervolgd

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Al uw verliezen zullen u in de opstanding worden vergoed, mits u getrouw blijft.

De profeet Joseph Smith

4e Kwartaal

Ringconferentie 1966

Op de 4e van deze maand vond de laatste ringconferentie van dit jaar plaats, uiteraard in de wijk Rotterdam-Noord. Onze officiële buitenlandse gasten waren ditmaal Elder John E. Carr, vertegenwoordiger van het Priesterschap Genealogisch Comite en zr. Kathryn S. Gilbert, lid van het algemeen Hoofdbestuur van de Z.H.V. Beide waren vergezeld door hun echtgenoten. Het muzikale gedeelte werd verzorgd door het Z.H.V.-moederkoor o.l.v. zr. E. Jansen en het Ringkoor o.l.v. Zr. J. Nijssen en was van zodanig gehalte, dat onze ringpresident en zr. Gilbert de koorleden en hun dirigentes zeer terecht complimenteerde met hun prestaties. Zr. Sigmund begeleidde voortreffelijk aan het orgel. Tot onze verrassing werd voorgesteld president W. H. Verbeek, 1e raadgever van het Ringpresidentchap onder dankbetuiging voor het vele werk dat hij in de Hollandse Ring heeft verricht, te onthefven van zijn functie wegens zijn overplaatsing naar elders en in zijn plaats te roepen president C. G. Schulders, voorheen 2e raadgever in het Ringpresidentchap. Als 2e raadgever werd thans voorgesteld br. C. de Bruijn met gelijktijdige ontheffing van diens lidmaatschap van de Hoge Raad. Alle mutaties werden door handopsteking goedgekeurd.

Pres. Jongkees was gewoontegetroouw de 1e spreker. Hij begon met de vraag: wie is geroepen? Wat is geroepen zijn? Christus roept ons allen: „Volgt Mij!” Waarheen leidt Christus ons? Naar het doel van de schepping! „Dit is Mijn heerlijkheid: Het Eeuwige Leven van de mens tot stand te brengen”. Dit is leven met Hem, in Zijn tegenwoordigheid. Welk was het sprekendste voorbeeld van de Zaligmaker? Liefde, liefde voor God de Vader en onze naaste (dit zijn de twee hoofdgeboden). Dit vond zijn uitdrukking in het offer van Zijn leven voor de mensheid. In dit offer wordt ook de liefde van God de Vader uitgedrukt, die Zijn eniggeboren Zoon voor de wereld offerde. Liefde uit zich door de bereidheid een offer te brengen. Uit de liefde spruiten offers voort.

De weg die ons gewezen wordt is: „Breng ook een offer, zodat wij onze liefde kunnen tonen”. Een offer is het ook een roeping in Zijn Kerk te volgen, of het geven van een tiende (dit is een stuk bezit offeren). Helpen Zijn doeleinden te bereiken, is eveneens het brengen van een offer. Er wordt van ons gewilligheid verlangd elkander te steunen, de bereidheid tot elkander te komen, samen onze geest in te brengen, dan nemen wij er ook wat van mee. Dat is liefde.

Hierna sprak onze scheidende pres. Verbeek woorden van afscheid. Hij drong er op aan, in de Kerk altijd bereid te zijn een taak te vervullen, zelfs indien deze tot de nederigste functie behoort.

Vervolgens was zuster Gilbert aan de beurt. Zij wees er op dat het huisgezin de grondslag is van onze samenleving. De verleidingen bedreigen veel meer dan vroeger onze gezinnen. Gezinsavonden en het met onze gezinnen bezoeken van de vergaderingen zijn zeer gewenst om een sterke binding in de gezinnen te vormen en te handhaven.

Laat de mannen hun vrouwen aansporen naar de Z.H.V. vergaderingen te gaan, opdat deze bezoeken een deel worden van haar leven. In de Z.H.V. is alles te leren wat het leven van de vrouwen en haar gezinnen omhoog stuwt. De Z.H.V. is gesticht door de profeet Joseph Smith uit goddelijke inspiratie.

Zr. Carr, die de gelegenheid kreeg haar getuigenis te geven, sprak haar dankbaarheid uit voor de vreugde die het Evangelie haar gezin heeft gebracht. Het heilige priesterschap is de belangrijkste organisatie in de Kerk.

Als laatste in de ochtendzitting begon Pr. Schulders zijn toespraak met zijn grote waardering te uiten voor zijn goede broeder W. H. Verbeek. Hierna belichtte hij het naderende Kerstgebeuren. Christus heeft een omwenteling gebracht in de gehele wereld. Hij bracht het volmaakte Evangelie weer onder de mensen en genas zieken, niet alleen zij, die lichamelijk ziek zijn,

maar vooral ook geestelijk zieken. De eerste spreker in de middagzitting, pres. De Bruijn, gaf als zijn getuigenis te kennen dat de Heer ons nooit in de steek laat. Onze Kerk wordt geleid door openbaring. Wij hebben de vaste rechte weg te gaan die het Evangelie ons aanwijst en die naar God voert. Wij zijn dan in staat om de verleidingen te weerstaan en traagheid en lauweheid te overwinnen. Satan probeert ons ook van het werk in de genealogie af te houden. Christus vergelijkt ons met het zout der aarde. Dit kunnen wij echter alleen zijn, als wij de geboden onderhouden en arbeiden in zijn Kerk.

Hierna voerde Elder Carr het woord. Tempels zijn er om bepaalde heilige verordeningen, van belang voor de gehele mensheid te verrichten. Wij moeten ons vereenzelvigen met onze ouders, grootouders en alle voorgeslachten tot Adam toe. Br. v. d. Put, hierna sprekend, gaf op indringende wijze te kennen dat op het priesterschap zijn bevestigd de sleutelen van de verzegelende macht, n.l. verzegeling tussen alle mensen onderling en deze meer met God de Vader en de Zoon. Deze heilige verordeningen worden in de tempel verricht. Eigen zaligheid komt pas dan, wanneer wij eerst onze naasten helpen de heilige verordeningen te ontvangen, in het bijzonder de doden. Dit impliceert, dat van ons daden worden verlangd.

Hierna was de beurt aan onze Zendingspresident Pres. Curtis. Hij constateerde dat wij wel weten wat wij moeten doen, maar dat ons

dikwijls de kracht en de wil ontbreekt om het te doen. Geloof zonder werken is dood. Zonder werken ontvangen wij geen zaligheid. Vervolgens kreeg br. Gilbert (vroeger Pres. van de Idaho ring) de tijd zijn getuigenis te geven. Hij wees op de noodzaak van het huisonderwijs dat voornamelijk gericht is op de inactieve leden. Het succes is helaas niet overweldigend geweest, met name niet in Engeland en ons land. Tenslotte beëindigde Pres. Jongkees de conferentie met een slotwoord, waarin hij er op wees dat een conferentie niet zo zeer dient om de moraal te verhogen, als wel een aansporing bedoeld te zijn om te doen wat de Here ons heeft bevolen. Werkend geloven en gelovend werken zij onze leus in ons leven (onze proeftijd) hier op aarde. Hier moet ons leven op afgestemd zijn. De schepping is gebaseerd op het brengen van offers. Slechts deze weg leidt tot de Eeuwigheid.

Hiermede was een einde gekomen aan een boeiende, leerzame conferentie.

Mutaties in de Hollandse Ring.

Ontslagen:

W. H. Verbeek als Eerste Raadgever van het Ring Presidentschap.
C. G. Schulders als tweede Raadgever van het Ring Presidentschap.
C. de Bruijn als lid van de Hoge Raad.

Aangesteld:

C. G. Schulders als eerste Raadgever van het Ring Presidentschap.
C. de Bruijn als Tweede Raadgever van het Ring Presidentschap.
B. Mikkers (Rotterdam Noord) als lid van de Hoge Raad.

Georderd tot Ouderling:

De broeders R. Lucardie, D. van de Klashorst en A. Reppel, allen uit de wijk Amsterdam.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

*Iedere auto gaat uw leven lang mee, als u roekeloos rijdt.
Laat de Almachtige de hoofdbron van het gebeugen aanraken
en uw herinnering doen ontwaken en ge zult ontdekken dat ge
zelfs geen enkel ijdel woord dat ge hebt gesproken, bent ver-
geten.*

Improvement Era

*Hij die het kwaal niet straft, gebiedt het te geschieden.
Leonardo da Vinci*

DEN HAAG

26 nov. 1966

ZHV BAZAR

De activiteiten en prestaties van de Haagse Zusterhulpvereniging op de bazar van 26 november j.l. die onder leiding stond van Zuster Elisabeth Boer-Witteveen, aanschouwelijk voorgesteld.

Het Congres danst . . .

en danst niet

M. Mannen- en Arenleesters-
conferentie 19 november in
Den Haag.

Verslag van de conferentie van het Groninger district 6-11-'66

De middagconferentie werd geleid door broeder John Tielman, eerste raadgever in het Groningse districts-presidentschap. Na het openingsgebed door pres. George Baptist van de Groninger gemeente, werden door Elder Larry Day, de Zendingssecretaris, de Algemene Autoriteiten voorgesteld en ter ondersteuning voorgedragen. Hierna zong het Leeuwarder koor o.l.v. zr. Anna de Bruin een mooi lied, gevolgd door een toespraak van Jurrien Weening over zijn deelname aan het O.O.V.-kamp 1966 te Assen, waarbij hij uitdrukking gaf aan zijn groot enthousiasme voor al hetgeen werd gepresteerd ten behoeve van de jeugdige leden van de kerk. Hij moedigde alle aanwezigen aan in 1967 aan het zomerkamp deel te nemen.

Br. Cornelius Dorenbosch sprak over de zegeningen door het houden van het Woord van Wijsheid. Vervolgens kondigde pres. Dale R. Curtis aan, dat het leven van een zendeling, waar ook ter wereld, wordt beheerst door verhuizingen en dat hij in dit kader aankondigde, dat de president van de

Leeuwarder gemeente, Br. Baak, en zr. Baak, werden overgeplaatst naar Arnhem, alwaar br. Baak eveneens gemeentepresident zou worden. Uiteraard werd aan beiden de gelegenheid gegeven een afscheidswoord te spreken en uit beider toespraak bleek, hoe zeer zij zich reeds aan de leden van de Leeuwarder gemeente hadden gehecht en dat het hun zwaar viel de banden van liefde en broederschap te moeten verbreken. Na een tussenlied, dat eveneens door het Leeuwarder koor werd verzorgd, sprak br. Berend Feenstra over de Wet van Liefde.

Na de toespraak van pres. Eugene Engelbert, eerste raadgever in het Zendingspresidentschap over Vasten en Gebed en de slottoespraak van president Dale R. Curtis, waarin hij allen nogmaals dankte voor het vele werk dat was verzet om deze conferentie tot een succes te maken. Na het slotlied no. 73, God's geest brandt in 't harte, werd het slotgebed uitgesproken door br. Jan Jaspers.

J. de Jager

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Als iets goed gedaan is, zal niemand vragen hoe lang het heeft geduurd om het te doen, maar wie het deed.

President John Taylor

EEN EXTRA TEMPELREIS

Op initiatief van het presidentschap van de Hollandse Ring zijn op zaterdag, 29 oktober 1966 in de Tempel in Zollikofen, Zwitserland, drie tempeldiensten in de Nederlandse taal gehouden.

Het plan voor het houden van deze diensten werd in de Ring-priesterschapvergadering van 27 augustus 1966 aan de leden van de Melchizedekse Priesterschap voorgesteld. Het bleek dat de aanwezigen veel voor dit plan voelden en omdat reeds in de vergadering ongeveer 25 personen zich voorlopgig opgaven als deelnemer, werden de plannen verder uitgewerkt.

Het resultaat hiervan was, dat op vrijdag 28 oktober om 4 uur des middags een reiswagen van de B.A.B. op de hoek van de Kraaienhofstraat in Den Haag verscheen om daar 48 broeders en zusters op te halen die de reis naar Zwitserland per bus zouden maken. (Buiten de buspassagiers hadden nog 12 personen besloten op eigen gelegenheid, per auto, de reis naar de Tempel te ondernemen).

Even na 4 uur vertrok de bus. De bedoeling was om gedurende de reis van bijna 900 km, die 15 à 16 uur zou duren, tweemaal een rustpauze van een half uur te houden. Om 8 uur 's avonds en om 1 uur 's nachts werd dan ook gestopt bij een restaurant langs de Autobahn. Daar was gelegenheid zich wat op te frissen en eventueel iets hartigs zoals bijv. een kop soep te nuttigen.

De heenreis verliep erg vlot. Des morgens om 5 minuten over 6 reed de bus Zollikofen binnen. Bijna 2 uur eerder dan gedacht was. Na aankomst van de bus kregen de broeders en zusters gelegenheid om zich in het kerkgebouw naast de Tempel wat te wassen, scheren enz.

Om 7 uur ging de deur van de Tempel open. Op die dag werden, zoals met de Tempelpresident was afgesproken, drie diensten gehouden. Gedurende die diensten waren steeds ongeveer 95 personen aanwezig. Behalve de leden uit Holland waren er nl. nog leden uit Zwitserland en Duitsland aanwezig.

Onder de leden uit Holland waren twee echtparen, die voor alle eeuwigheid aan elkaar verzegeld werden, nadat zij eerst, zoals nog acht anderen, hun begiftigingen hadden ontvangen. De overige aanwezigen deden tempelwerk voor de overledenen. Al met al werd op die dag toch zeker voor 250 gestorvenen plaatsvervangend werk gedaan. Een resultaat waarop - zoals ook de Tempelpresident in zijn toespraak zei - de Hollandse Ring trots kan zijn.

De derde dienst was om 7 uur des avonds afgelopen. De zusters van de Z.H.V. in Zollikofen hadden voor de leden uit Holland in het kerkgebouw nog een warme maaltijd klaargemaakt. Nadat het heerlijke voedsel, bestaande uit vavioli met salade, verorberd was, werd

de terugreis naar Den Haag ondernomen. In tegenstelling tot de eerste nacht, gelukte het nu de meesten wel om in de rijdende bus te slapen. Onderweg werd nog tweemaal gestopt en zondagmorgen om even voor half tien arriveerde de bus weer veilig en zonder ongelukken in Den Haag.

President Jongkees dankte iedereen die de reis had meegemaakt voor de goede geest die onderling geheerst had. Hij sprak voorts de hoop uit dat bij een volgende gelegenheid om een extra tempelreis

te maken, en wel op 29 april 1967, er weer evenveel, maar liefst nog meer deelnemers zouden zijn, zodat er desnoods twee bussen nodig zouden zijn om de mensen naar de Tempel te vervoeren.

De organisatoren van deze reis hebben een compliment verdiend voor de perfecte wijze waarop alles geregeld was, terwijl de deelnemers zeer zeker gezegend zullen worden voor het werk dat zij voor de Here in Zijn Huis hebben gedaan.

H. Vernes, Dordrecht.

Districtsconferentie te Apeldoorn

Het nieuwe kerkgebouw in Apeldoorn is dan eindelijk klaargekomen. Broeder Zeeman heeft wel eer van zijn werk gekregen. Het gebouw is eenvoudig en heel smaakvol, zoals het een Kerkgebouw van de Heiligen der Laatste Dagen past. Het is voor het district Arnhem van de Nederlandse Zending bepaald een aanwinst een dergelijk mooi gebouw in hun midden te hebben. Ook het district Overijssel heeft er nu van kunnen profiteren, want de eerste officiële grote vergadering die er in is gehouden, was de gecombineerde districtsvergadering van de districten Overijssel en Arnhem.

Na de priesterschapsvergadering en ZHV-vergadering, opende broeder Heideman, districtsresident van Overijssel de ochtendzitting. Zijn dank ging vooral uit naar het echtpaar Zeeman, en allen die aan het tot stand komen van dit mooie vergaderhuis hadden deelgenomen. Na het openingslied en gebed hoorden we het koor van de gemeente Arnhem.

Broeder Heideman sprak, als eerste spreker, over de Tiende. Hij wees erop dat de jaarlijkse tiendenafrekening voor ieder lid niet een afrekenen is met de gemeentepresident, maar met God. Wij zijn de tiende aan God schuldig, en het

is één van de dingen waarin we beproefd worden, of we inderdaad deze tiende betalen. De profeet Maleacht zegt het het duidelijkst, wanneer hij spreekt over het beroven van God door het niet betalen van de tiende. Ook Christus zegt tegen de farizeeërs dat zij het betalen ervan niet na moeten laten, al moeten zij meer liefde betonen. De tiende is als lagere wet een voorbereiding voor de wet van de Toewijding, en de Verenigde Orde. Deze orde werd in de geschiedenis van de Kerk verschillende malen opgezet en tenslotte geëindigd door John Taylor met de woorden dat door eigen schuld en onze noodzaak tot omgang met de ons omringende wereld, het niet mogelijk was deze wet te leven.

Wie geen tienden betaalt, heeft geen kans op het hogere gebod, en loopt het gevaar het getuigenis dat hij heeft te verliezen. De enige weg om ons voor te bereiden is via het houden en blijven houden van alle geboden, waaronder die van de tiende zeker niet de minste is. Hierna sprak president Curtis, president van de Nederlandse Zending over de noodzaak om alle geboden te houden. We kijken teveel naar de negatieve kanten van de dingen, naar de kleinheid van onze eigen gemeente i.p.v. naar de grootheid van de kerk, naar de afgevallen leden i.p.v. naar de actieve. Spreker ging even in op het huisbezoek en de zin daarvan in het onderhouden van contact met alle gemeenteleden en de noodzaak van een positieve kijk op de persoonlijke situatie en op die van de kerk: de kerk groeit zeer snel en

dat kan ook in Nederland als we er zelf positief in geloven en dus er aan meewerken. Het onderhouden van de geboden is de basis van iedere zending en het onderhouden van alle geboden is de enige manier om iets in de Kerk op de juiste wijze te doen. Als er een onderzoeker in de zaal aanwezig was, die dacht lid te kunnen worden en daarna niets te doen, was hij aan het verkeerde adres, want de Kerk is een Kerk van werkende mensen. Hierna vergastten Frans en Margriet Heideman de aanwezigen op een sonate van Haydn voor piano en dwarsfluit.

Zuster Bostelaar sprak als volgende spreekster over het helpen van de zendelingen. Zij haalde enkele voorbeelden aan uit de kerkgeschiedenis waarin bleek hoeveel de zendelingen van de kerk het vaak hebben opgegeven om op zending te gaan. Helpen kan door letten op hun gezondheid, gedenken in gebed en zelf zendelingen zijn maar vooral door het betonen van *eerbied* in onze vergaderingen. Alleen als we tijdens onze vergaderingen eerbiedig en rustig zijn, kunnen de zendelingen met een gerust hart hun onderzoekers mee naar de kerk nemen.

Broeder Triemstra sprak na haar als deelnemer uit het O.O.V.-kamp over zijn ervaringen daarin. Eén van de allerbelangrijkste elementen uit het kamp was het feit geweest dat de jongelui elkaar hebben leren kennen, en wanneer we wie dan ook beter leren kennen dan voorheen, zullen we hem/haar leren zien als een kind van Onze Hemelse Vader en liefhebben. Hij

verhaalde van zijn eigen komst tot de Kerk en de noodzaak die hij zelf voelde en die ook de jeugd overal voelt: de zekerheid die alleen gegeven wordt door autoriteit en gezag en die buiten het Priesterschap niet te vinden is.

Als laatste spreker was het woord aan president De Jager, de tweede raadgever in het Zendingsbestuur. Hij wees op het feit dat er geen geboden zijn die ons zomaar gegeven zijn. Bij ieder gebod is een zegen gegeven, verbonden aan het houden van dat gebod, en de zegeningen overtreffen vele malen het gevraagde. We moeten niet tevreden zijn als iemand die een functie in de Kerk heeft en maar ongeregeld komt, maar hem er op wijzen dat hij de zegeningen verspeelt die daarvoor zijn gegeven. Alles is alleen genoeg: wat minder is dan dat, is te weinig. We worden voor ons werk in het Evangelie beloond alsof we in loondienst waren, in de zaak van Christus, zoals Christus zelf in de Tempel in de dingen (business) Zijns Vaders was. Het besef van ons loon is de grootste inspiratie die we krijgen kunnen. Spreker vergeleek dit met het verblijf in het duurste hotel van de wereld, met de kosten en ook problemen die daaraan verbonden zouden zijn. De celestiale heerlijkheid gaat boven alles uit en is voor ieder mogelijk, wanneer we ons maar houden aan de ijzeren roede en de geboden die we krijgen voor onze hulp.

President Engelbert, eerste raadgever van Pres. Curtis, had nu het genoegen een certificaat van de

Aäronische Priesterschapsonderscheiding uit te reiken aan Frans Heideman.

De ochtendvergadering werd besloten met een nummer van het koor van Arnhem, en gebed.

In deze ochtendvergadering is net als in de middagvergadering wel gebleken dat het hier een succes was om de twee districten samen te voegen, want er waren maar liefst meer dan 250 mensen op de vergadering aanwezig.

De middagvergadering werd na de verwelkoming door broeder Lefevre, president van het district Arnhem, geopend met lied 153 en gebed waarin broeder Baak uit Arnhem voorging. Na het voorstellen en ondersteunen van de autoriteiten en de zang van zuster Zeeman, was het eerst het woord aan broeder Lefevre. Hij sprak over het eren en erkennen van autoriteit en wees op de gebondenheid van de autoriteit aan de drager en zijn waardigheid. Erkennen we het priesterschap in het gezin, bij vader of zoon? Hij maande ieder om het gezag dat God met zoveel bescherming heeft omgeven, ook zelf te eren en te eerbiedigen, hetgeen geldt voor man, vrouw, zowel als kinderen. Erkenning staat of valt met het houden van de geboden en vooral de priesterschapsdragers dragen in deze een grote verantwoordelijkheid. Broeder Huisman uit Apeldoorn gaf in zijn toespraak over het Woord van Wijsheid zijn eigen getuigenis van zijn lid worden van de kerk en houden van de gezondheidsregels, en van zijn dankbaarheid voor de regels die ons gegeven zijn. Werkelijke vreug-

de is alleen te krijgen door voort te gaan met het werk dat we in de kerk doen. Veel wordt aan ons gegeven en weinig gevraagd.

Nadat lied 73 was gezongen sprak broeder Taankink uit Arnhem over het grote en eeuwige gebod van de liefde. Het is een schat in de kerk die we nauwgezet moeten bewaken of ijverig moeten najagen, om elkaar lief te hebben. Maar bovenal moeten we God liefhebben, door Hem te kennen in Zijn werkelijke aard als onze Vader. Alleen als we de wet van liefde leven mogen we ons waarlijk Heiligen der Laatste dagen noemen, en alleen dan kunnen we als gelukkige en vrije mensen een vreugde zijn in Gods ogen.

De laatste spreker had het moeilijk gevonden om na deze toespraak over de liefde nog wat te zeggen, ware het niet dat zijn onderwerp dat van vasten en gebed was. Bid-den en vasten zijn de sleutelen tot kennis van God, tot liefde en dat vooral in nederigheid gedaan. Bij iedere moeilijke keuze is nederigheid een eerste vereiste om antwoord en hulp te krijgen op onze gebeden. Vasten is het helpen van jezelf in nederigheid én van anderen in het verborgene, onder andere door de vastengave. Wij hebben de sleutelen voor alle moeilijkheden voor ons op aarde, voor gezondheid het Woord van Wijsheid (waaronder ook vroeg naar bed gaan!) voor de financiën de tiendewet, en voor problemen waar we niet uit kunnen komen: het bidden en het vasten. Spreker zei dankbaar te zijn voor de elders en voor zijn Hemelse Vader bovenal, on-

danks het feit dat voor allen onzer nog vele moeilijkheden zullen komen.

President Curtis waarschuwde, als laatste spreker, de jeugd van de Kerk tegen het trouwen buiten de Kerk. Hij haalde zuster van Tholen naar voren, samen met haar man pas als zendingsechtpaar in Apeldoorn gekomen, die haar eigen levensgeschiedenis vertelde. Door volharding en getrouwheid aan de Kerk, was het op een gegeven moment zover gekomen dat ze haar (aanvankelijk aanstaande) man ineens onverwacht in een doopdienst als dopeling zag verschijnen. Zij gaf uiting aan haar dankbaarheid dat haar hele gezin bij de Kerk behoorde en actief was.

President Curtis maande tot slot ieder aan om zoveel mogelijk zijn eigen huis in orde te brengen wat betreft het Evangelie, door te leven als een voorbeeld voor ieder. Hij uitte nogmaals zijn dank aan broeder en zuster Zeeman die het mede mogelijk hadden gemaakt deze conferentie in dit mooie gebouw te houden.

Broeder Lefevre dankte als laatste iedereen en na slotlied 220 en gebed waarin brieder Tholen vooring, was er een eind gekomen aan deze inspirerende conferentie van de twee districten Arnhem en Overijsel. Het samenbrengen van deze had het weerzien ten gevolge van vele bekenden die elkaar weinig zien en liet blijken dat de Kerk altijd veel groter is dan men denkt, en harder vooruitgaat dan men vermoedt.

W. E. A. v. B.

Van de tafel van de Ringpresident

„En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen” (Joh. 1 : 5).

Welk een tragiek ligt er in deze woorden, gesproken door één van de grootste apostelen van dit Licht nu bijna tweeduizend jaren geleden.

Duister was de wereld in die dagen, als gevolg van het onbegrip voor het Goddelijk Woord. Duister is de wereld heden, als gevolg van dit zelfde onbegrip. Schijnt het Licht nog wel? Heeft het nog wel kracht? De wereld, in haar steeds toenemende verwarring en verwijdering van haar Schepper, brengt reeds stemmen voort als: „God is dood” - „Het Bijbel verhaal is een mythe” - Is het een wonder dat, wanneer dergelijke gedachten veld winnen, de duisternis alleen maar dikker wordt?

Welk een vreugde ligt er dan in het verlossende woord dat in deze laatste dagen werd gesproken: Een Getuigenis: Hij LEEFT, en Hij

laat Zijn schepping niet alleen! Een profeet Gods heert Hem GE-ZIEN en velen na en met hem getuigen van het Woord van verlossing uit deze duisternis dat tot hen gekomen is.

O gij bekommerden in deze wereld: heft dan het hoofd; het Licht dat nu bijna tweeduizend jaren geleden tot de mensheid kwam WAS en IS de Messias! De waarachtige en werkelijke Zaligmaker van het ganse mensengeslacht. Alles wat wij behoeven te doen is te willen geloven om Hem te kunnen horen - ook nu!

Moge dit de blijde boodschap zijn voor ons komend Kerstfeest - moge deze wetenschap de bron vormen voor onze vreugde in deze donkere dagen en het licht van onze kerstboom een waar symbool maken van het Licht in ons hart, is de bede van het

*Presidentschap van de
Hollandse Ring*

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Houd uzelf verantwoordelijk voor een hogere levensnorm dan een ander van u verwacht. Verontschuldigt uzelf nooit. Beklaag uzelf nooit. Wees een harde meester voor uzelf en wees zacht voor alle anderen.

Henry Ward Beecher

ONDERLINGE ONTWIKKELINGS-VERENIGING

HOLLANDSE RING

NEDERLANDSE ZENDING

O.O.V.-ZOMERKAMP 1967

Bovenstaande foto is niet van het zomerkamp 1967, dat is waar. Wat wél over het kamp van volgend jaar gaat, is het volgende: Ieder die komende zomer naar het O.O.V.-kamp wil, en dat is iedereen, doet er goed aan zich zo snel mogelijk hiervoor op te geven en daarvoor het onderstaande nauwkeurig te bekijken.

INSCHRIJVING VOOR HET KOMENDE ZOMERKAMP: deze opent op 1 januari 1967

Schriftelijk aan:

Wouter E. A. van BEEK
Van Rennesselaan 23

ZEIST

Het gironummer waarop het inschrijvingsgeld moet worden gestort, zal nog nader bekend gemaakt worden.

DIT JAAR ZIJN ER MAAR LIEFST *DRIE KAMPEN*, na het succes van de vorige.

DATA VAN DE KAMPEN:

22 - 29 juli 1967: jongens én meisjes van 15 t/m 17 jaar.

29 juli - 5 augustus: leiderskamp, hiervoor wordt men uitgenodigd en kan dus niet opgegeven worden.

5 - 12 augustus: jongens én meisjes van 12 t/m 14 jaar.

Opgeven voor welk kamp men inschrijft, dat van 22 - 29 juli of voor 5 - 12 augustus.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandse ring

GEDOOPT IN DE ZENDING

AMERSFOORT

Arler, Cornelis, 18 november 1966

de Bruijn, Annette, 29 september 1966

ANTWERPEN

Lodeweyck, Jean Raymond Jozefina, 4 november 1966

Morel-Lodeweyck, Maria Jose Aline Aldegonda, 4 november 1966

BRUSSEL

Palmer, Ethel May, 12 november 1966

Wouters, Jean, 27 november 1966

de Keuster-Zonnekeijn, Marguerite, 12 november 1966

EINDHOVEN

Kakisina, Stephen Paul Nicolaas, 26 november 1966

HILVERSUM

van Staveren, Marcel, 18 november 1966

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

AMSTERDAM

van Geenen-de Buyzer, Bertha: 10 november 1966

DEN HAAG

Van Maanen-van der Fet, Hendrika Cornelia Hermina

Besier-de Stuers, Françoise, 3 november 1966

Cinqualbre, Richard Nicolaas, 3 november 1966

Cinqualbre-van Norda, Louise Helene Hubertina, 3 november 1966

ROTTERDAM

Bontenbal, Adolfin Borrebach: 16 november 1966

Bontenbal, Dorothy, 16 november 1966

Bontenbal, Tanja Karin, 16 november 1966

VERHOGING IN HET PRIESTERSCHAP IN DE ZENDING

ALKMAAR

Heinis, Arien III: tot Leraar, 18 september 1966

ANTWERPEN

de Coö, Wilfried Leo Jozef, tot diaken, 22 november 1966

Janssens, Sylvian Maria Jacobus Albertus, tot leraar, 23 oktober 1966

VERHOGING IN HET PRIESTERSCHAP IN DE RING

van der Spek sr., Dirk, tot leraar, 9 oktober 1966

van Boxtel, Dirk, tot leraar, 9 oktober 1966

Colpa, Franciscus, tot priester, 9 oktober 1966

Bontenbal, Jacobus, tot priester, 9 oktober 1966

Meysen, Andries, tot leraar, 13 november 1966

Hage, Alexander Karel Maurits, tot diaken, 13 november 1966

OVERLEDEN IN DE ZENDING

ANTWERPEN

Dockx, Frans Jaak, 25 mei 1964

Hertling, Anna Catharina, 9 september 1966

APELDOORN

Tangeman, Jan, 20 januari 1966

OVERLEDEN IN DE RING

Koorevaar, Abraham, 23 september 1966

INGEZEGEND

AMERSFOORT

Arler, Carla Dorothy, 2 oktober 1966

Arler, Simmonne Suzanne, 2 oktober 1966

MECHELEN

de Laet, Erwin Margarethe Willem, 6 november 1966

INGEZEGEND IN DE RING

Put, van der, Bartholomeus Adriaan, 6 november 1966

RECTIFICATIE

In de rubriek „Gebeurtenissen in Zending en Hollandse Ring” staat onder Gedoopt:
Den Haag: Van Beerthove, moet zijn Van Beertholle.

Onder ingezegend te Utrecht: (oktobernummer) Pos E. L. en Lebbink N. S., moet
zijn Den Haag i.p.v. Utrecht.

AANGEKOMEN

Henry en Sarah Neerings, Vallejo, Californië, november 1966

William en Maria Nauta, november 1966

Mattheus en Wilhelmina Asmus, november 1966

Jannie Schuurman, november 1966

H. en S. Neerings

W. en M. Nauta

M. en W. Asmus

SLUITEN WIJ ELKANDER BUITEN?

door Richard L. Evans
Lid van de Raad van
Twaalven

Twee mensen, die ontdekten dat zij ver uit elkander waren gegaan, nauwelijks beseffend dat dit zo was totdat de kloof wijd en diep was geworden, spraken met elkander daarover. „Het is zo gemakkelijk”, zeide een van hen, „het ogenblik dat het belangrijkste in het leven verandert, te missen. „Daarna merkte hij droevig op: „Nu zijn we samen en toch eenzaam, nietwaar?”

Er zijn vele soorten van eenzaamheid en de kwellendste soort is misschien niet de fysieke eenzaamheid, maar die van het hart - de eenzaamheid van het zijn met mensen wier gedachten en oogmerken niet met de onze stroken, de eenzaamheid van het zijn met mensen tot wie wij ons allerm minst aangetrokken voelen, de eenzaamheid, die wij zelfs in een menigte voelen, of de diepere eenzaamheid van te zijn buiten gesloten uit iemands leven. Het is voor mensen gemakkelijk uiteen te gaan, zich in uiteenlopende richtingen te ontwikkelen, verschillende vrienden te krijgen, verschillende arbeidsterreinen, verschillende belangensferen, die op zich niet scheidend behoeven te werken, zo lang er geen veronachtzaming van de oorzaken en symptomen van de scheiding in het spel is. Wat echtgenoten betreft: er

is noodzakelijkerwijs verdeling van arbeid en verantwoordelijkheid. Het is voor hen niet altijd mogelijk aan elkanders werkzaamheden deel te nemen, altijd beroepsmatig of zelfs maatschappelijk in dezelfde cirkelgang te gaan, maar zij kunnen wel belangstelling en wederzijds begrip tonen en zich op de hoogte stellen, een gemeenschappelijk doel hebben en elkanders vertrouwen winnen en aldus dicht bij elkander blijven. Maar wanneer wij beginnen elkander uit onze gedachten en bedoelingen te sluiten, dan is dat het begin van de gevaarlijke soort scheiding. Dit doet de gedachte aan de hand dat man en vrouw elkander vertrouwen moeten schenken, een vertrouwen jegens een die voor de ander het meest betekent, althans behoort te betekenen.

Een man is zeer kwetsbaar (alsook een vrouw, een jongen, een meisje) wanneer hij zich afzonderlijk houdt van hen die hem het meest nabij behoren te zijn. Laat nooit van geliefden gezegd behoeven te worden: „Het is zo eenzaam om samen te zijn.” Laten wij nooit zo blind zijn dat het ogenblik, waarop het belangrijkste in het leven kan veranderen, ongemerkt aan ons voorbij gaat, omdat wij niet zorgzaam, attent en gevoelig er voor waren.